

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău
Judecător: Cornelia Vîrlan
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Ana Panov
Marina Anton
Vitalie Cotorobai

ÎNCHEIERE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător: Tatiana Vieru
Judecători: Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Picicurova Victoria, prin intermediul avocatului Cernicov Andrei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Picicurova Victoria împotriva lui Dereganov Igor, cu privire la obligarea remedierii construcției afectate în urma efectuării extinderii neautorizate a apartamentului, repararea băii, instalarea jaluzelelor și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Picicurova Victoria cu menținerea hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 octombrie 2016, prin care acțiunea a fost respinsă ca nefondată,

c o n s t a t ă :

La 8 aprilie 2015, Picicurova Victoria a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dereganov Igor, cu privire la obligarea remedierii construcției afectate în urma efectuării extinderii neautorizate apartamentului, repararea băii, instalarea jaluzelelor și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din xx xxxxxxxxxx xxxx este proprietara apartamentului nr. xx din str. xxxxxx, xxxxxxxx, xxx, xxxxxxxxxx.

Vecinul din apartamentul nr. xx, a început executarea lucrărilor de construcție sub geamul apartamentului său, ceea ce i-a creat inconveniență în exercitarea

dreptului său de proprietate deoarece au apărut fisuri în peretele casei iar pe acoperișul anexei construită de vecin este dezordine.

Indică reclamanta că, acoperișul acestei anexe a fost instalat sub geamul său fiind distrus pervazul și fiind creată o cale de acces direct în apartamentul său. În momentul efectuării lucrărilor de construcție, vecinul a schimbat țevile din baia sa și în rezultat a fost distrusă reparația existentă.

Inițial s-a adresat Inspecției de Stat în Construcții, care prin procesul-verbal cu privire la contravenție din xx xxxxxxxx xxxx a constatat executarea lucrărilor de replanificare în apartamentul nr. xx din str. xxxxx xxxxx, xx, mun. Chișinău, manifestate prin demolarea pervazului de sub fereastră la ieșirea spre balcon la poziția xx și poziția xx. A fost strămutat peretele longitudinal cu 30 cm spre exterior, măbind suprafața bucătăriei, în lipsa autorizației de construire, fapt ce contravine art. 22 alin. (1) lit. b) din Legea cu privire la calitatea în construcție nr. 721 din 2 februarie 1996.

Acțiunile lui Dereganov Igor au fost încadrate în prevederile art. 179 Cod contravențional, procesul-verbal fiind remis instanței de judecată pentru aplicarea sancțiunii contravenționale. Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 12 ianuarie 2015 a fost respinsă contestația lui Dereganov Igor ca fiind depusă peste termen și a fost încetată procedura contravențională în privința lui Dereganov Igor pe motivul intervenirii prescripției răspunderii contravenționale.

Solicită reclamanta Picicurova Victoria, admiterea acțiunii, obligarea remedierii construcției afectate în urma extinderii neautorizate, repararea băii, instalarea jaluzelelor și încasarea prejudiciului moral.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 27 octombrie 2016 acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2017, a fost respins apelul declarat de Picicurova Victoria cu menținerea hotărârii Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 27 octombrie 2016.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 11 septembrie 2017, Picicurova Victoria a depus cerere de recurs prin intermediul avocatului Cernicov Andrei, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2017 și a hotărârii Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 27 octombrie 2016 cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, concluzia instanței de apel și de fond precum că la materialele cauzei nu au fost anexate probe în sensul confirmării pretinselor deteriorări cum ar fi acte de constatare, rapoarte de constatare tehnică sau imagini foto nu este corectă. La materialele dosarului au fost anexate imagini și constatări ale agentului constator. În ședința instanței de apel Picicurova Victoria a solicitat efectuarea unei expertize tehnice, însă în ședința instanței de apel a renunțat deoarece urma să suporte cheltuielile pentru efectuarea acesteia.

Indică că, potrivit art. 9 din Codul de procedură civilă, instanței de judecată îi revine un rol diriguitor, adică instanța explică participaților la proces drepturile și obligațiile lor procesuale, le acordă sprijin în exercitarea drepturilor, ordonă, la

solicitarea părților și altor participanți la proces prezentarea de probe care să contribuie la adoptarea unei hotărâri legale și întemeiate.

Consideră că, instanța de fond a aplicat și interpretat în mod eronat prevederile de drept procesual cât și cele de drept material.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Picicurova Victoria, prin intermediul avocatului Cernicov Andrei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 27 octombrie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința din 14 noiembrie 2017, Dereganov Igor a indicat că cererea de recurs este neîntemeiată, argumentele aduse de recurentă sânt lipsite de suport probatoriu iar temeiurile invocate în recurs sânt similare celor invocate în prima instanță și în apel.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele cauzei se constată că, decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2017 a fost expediată în adresa părților la data de 12 iulie 2017 (f.d.99), iar cererea de recurs a fost depusă prin intermediul oficiului poștal la data de 11 septembrie 2017 (f.d.115).

Astfel, instanța de recurs constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat cererea de recurs în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care

acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor

ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Picicurova Victoria, prin intermediul avocatului Cernicov Andrei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Picicurova Victoria, prin intermediul avocatului Cernicov Andrei se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu